



# MONITOR POLSKI

## DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 lipca 1967 r.

Nr 37

Treść:  
Poz.:

### UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 177 — nr 136 z dnia 16 czerwca 1967 r. w sprawie bodźców ekonomicznych do rozwoju produkcji wyrobów oznaczonych znakiem jakości . . . . . 399

### ZARZĄDZENIA:

- 178 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 30 maja 1967 r. w sprawie trybu opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymagań sanitarno-higienicznych . . . . . 401
- 179 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 czerwca 1967 r. w sprawie ustalenia kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu — za rok 1966 . . . . . 402
- 180 — Ministra Komunikacji z dnia 23 czerwca 1967 r. w sprawie zmiany regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz” . . . . . 402
- 181 — Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 17 czerwca 1967 r. w sprawie gospodarowania surowcami wtórnymi metali . . . . . 403
- 182 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1967 r. w sprawie pomocy i asysty organów Milicji Obywatelskiej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych . . . . . 404
- 183 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1967 r. w sprawie stosowania przepisów ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy do członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa . . . . . 405
- 184 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 17 czerwca 1967 r. w sprawie gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi . . . . . 405
- 185 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 17 czerwca 1967 r. o ustaleniu wykazu surowców wtórnych podlegających zagospodarowaniu oraz wykazu jednostek upoważnionych do skupu tych surowców . . . . . 406

177

### UCHWAŁA Nr 136 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1967 r.

#### w sprawie bodźców ekonomicznych do rozwoju produkcji wyrobów oznaczonych znakiem jakości.

W celu stworzenia w przedsiębiorstwach warunków i zachęty do dalszego rozwoju produkcji wyrobów oznaczanych znakami jakości Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach państwowych produkujących wyroby oznaczane znakami jakości klasy „Q” i „1” tworzy się fundusz nagród przeznaczony na nagrody dla pracowników przyczyniających się do produkcji tych wyrobów, zwany dalej „funduszem nagród”.

2. Fundusz nagród tworzony jest w ciężar kosztów produkcji przedsiębiorstw.

§ 2. 1. Fundusz nagród jest obliczany od podstawy obliczeniowej tego funduszu; podstawą obliczeniową funduszu nagród jest iloczyn wynikający z pomnożenia wartości sprzedaży w cenach zbytu wyrobów oznaczonych znakami jakości przez procentowy wskaźnik udziału osobowego funduszu płac w wartości produkcji towarowej w cenach zbytu, wynikający z ustaleń rocznego planu przedsiębiorstwa.

2. W przedsiębiorstwach, w których procentowy wskaźnik udziału osobowego funduszu płac w wartości produkcji towarowej w cenach zbytu wynosi mniej niż 5%, przy ustalaniu podstawy obliczeniowej funduszu nagród przyjmuje się wskaźnik w wysokości 5%.

3. Fundusz nagród tworzy się w wysokości od 1 do 4% podstawy obliczeniowej tego funduszu, ustalonej zgodnie z przepisami ust. 1 i 2.

4. Środki funduszu nagród nie wykorzystane w danym roku przechodzą na fundusz nagród w roku następnym.

5. Procentowy wskaźnik funduszu nagród, o którym mowa w ust. 3, dla określonych wyrobów lub grup wyrobów, zasady naliczania funduszu oraz nagradzania ustalają właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) na podstawie wytycznych stanowiących załącznik do uchwały.

§ 3. 1. Fundusz nagród może być tworzony jedynie w okresie, w którym przedsiębiorstwu przysługuje prawo do oznaczania wyrobów znakiem jakości; fundusz ten nie może być tworzony, jeżeli nie zostały spełnione warunki, na jakich przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

2. W sprawach cofnięcia przedsiębiorstwu uprawnienia do tworzenia funduszu nagród w związku z niedotrzymaniem warunków, na których przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości, decyduje jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem:

1) na wniosek instytucji, która przyznała przedsiębiorstwu prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości,

2) z własnej inicjatywy — w razie uzyskania informacji o nieprzestrzeganiu przez przedsiębiorstwo warunków, na jakich przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

3. Cofnięcie przedsiębiorstwu uprawnienia do tworzenia funduszu nagród następuje na okres od dnia ujawnienia

nieprzezwyciężania przez przedsiębiorstwo warunków, na których przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości, do dnia najbliższej kontroli stwierdzającej spełnienie tych warunków, jednakże na okres nie krótszy niż trzy miesiące.

§ 4. Nie stanowi przeszkody do utworzenia w przedsiębiorstwie funduszu nagród niezamieszczanie znaków jakości na wyrobach, na które przedsiębiorstwo uzyskało prawo do oznaczania ich takimi znakami, gdy wynika to z żądania przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, a wyroby odpowiadają warunkom, określonym w zezwoleniu na oznaczanie wyrobu znakiem jakości.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w ust. 2 uprawnione są do zwiększenia, w ciężar rachunku wyników, funduszu rozwoju; a przedsiębiorstwa, w których nie tworzy się takiego funduszu — funduszu inwestycyjno-remontowego, w wysokości od 0,5 do 1% wartości sprzedaży w cenach fabrycznych wyrobów oznaczanych znakami jakości, a w przedsiębiorstwach, w których ceny fabryczne nie mają zastosowania — w wysokości od 0,5 do 1% wartości sprzedaży w cenach zbytu wyrobów oznaczanych znakami jakości, pomniejszonej o podatek obrotowy.

2. Minister Finansów, na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar, zgłoszony w porozumieniu z właściwym ministrem (kierownikiem urzędu centralnego), w trybie § 55 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316) oraz § 24 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemy-

ślu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego, objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 61, poz. 320), ustala przedsiębiorstwa uprawnione do dokonywania dodatkowych odpisów na fundusz rozwoju lub fundusz inwestycyjno-remontowy oraz zasady i tryb naliczania i gromadzenia tych odpisów.

3. Przedsiębiorstwa obowiązane są w swoich planach przedsięwzięć inwestycyjnych, finansowanych z funduszu rozwoju (inwestycyjno-remontowego), uwzględniać nakłady na zakup i instalację urządzeń badawczo-kontrolnych, potrzebnych do przeprowadzenia badań jakości wyrobów.

§ 6. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią przedsiębiorstwu produkującemu wyroby oznaczone znakami jakości środki inwestycyjne oraz dostawy maszyn, surowców i materiałów pochodzących z dostaw krajowych i importu, dla zapewnienia ciągłości produkcji oraz jednolitego poziomu jakościowego tych wyrobów.

§ 7. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym oraz organizacjom społecznym uregulowanie sprawy bodźców ekonomicznych do rozwoju produkcji wyrobów oznaczanych znakami jakości klasy „Q” i „1” na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i Prezesowi Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 136 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1967 r. (poz. 177).

#### WYTYCZNE W SPRAWIE WYSOKOŚCI, ZASAD NALICZANIA I NAGRADZANIA Z FUNDUSZU NAGRÓD

§ 1. 1. Procentowy wskaźnik funduszu nagród dla poszczególnych wyrobów lub grup wyrobów powinien być ustalony, w zależności od klasy znaku jakości oraz rodzaju wyrobów, w następującej wysokości:

- 1) dla wyrobów oznaczonych znakiem jakości klasy „Q” — do 4%,
- 2) dla wyrobów oznaczonych znakiem jakości klasy „1” objętych obowiązkiem zgłoszeń oraz ustalonym resortowym rocznym programem zgłoszeń — do 3%,
- 3) dla pozostałych wyrobów oznaczonych znakiem jakości klasy „1” — do 2%,

licząc w stosunku do podstawy obliczeniowej tego funduszu.

2. Wyższe z reguły wskaźniki funduszu nagród powinny być ustalone dla wyrobów przeznaczonych na eksport, wyrobów zapewniających pełne bezpieczeństwo, gdy z ich użytkowaniem wiąże się niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia, oraz wyrobów, których wysoka jakość wymaga szczególnego wysiłku ze strony przedsiębiorstwa produkującego te wyroby.

3. Procentowe wskaźniki funduszu nagród ustalane są dla określonych wyrobów lub grup wyrobów. W szczególnie uzasadnionych wypadkach ministrowie mogą dla poszczególnych przedsiębiorstw ustalać wyższe wskaźniki funduszu nagród od ustalonych dla pozostałych przedsiębiorstw produkujących dany wyrób lub grupę wyrobów w granicach do 1% podstawy obliczeniowej tego funduszu; podwyższone wskaźniki funduszu nagród nie mogą jednak przekroczyć 4% podstawy obliczeniowej.

§ 2. 1. Odpisy na fundusz nagród powinny być dokonywane okresowo, co najmniej w okresach kwartalnych.

2. Przedsiębiorstwa uprawnione do tworzenia funduszu nagród obowiązane są do ewidencjonowania w księgowości na odrębnych kontach sprzedaży wyrobów oznaczanych znakami jakości; sposób ewidencji sprzedaży tych wyrobów powinien umożliwić ustalenie wartości sprzedaży w cenach zbytu poszczególnych wyrobów lub grup wyrobów według ustalonego dla nich procentowego wskaźnika funduszu nagród. W fakturach dotyczących wyrobów oznaczanych znakiem jakości należy uwidaczniać klasę znaku jakości.

§ 3. 1. Stanowiska pracy objęte nagradzaniem z funduszu nagród powinny być określone przez właściwych ministrów oraz w zakładowych regulaminach premiowania.

2. Ustalone zasady nagradzania z funduszu nagród powinny zapewniać, aby co najmniej 70% funduszu przypadło na nagrody dla pracowników bezpośrednio produkcyjnych i średniego dozoru technicznego, a przypadające dla nich indywidualne nagrody w skali roku nie przekraczały kwoty 5.000 zł dla jednego pracownika.

3. Nagrody z funduszu nagród powinny być przyznawane w okresach kwartalnych lub półrocznych w ciągu 1 miesiąca po zakończeniu kwartału lub półrocza.

4. W regulaminach nagradzania należy zastrzec, że nagrody z funduszu nagród przyznają dyrektorzy przedsiębiorstw po zasięgnięciu opinii prezydium rady robotniczej (rady zakładowej).

5. Nagrody z funduszu nagród w przedsiębiorstwach powinny być przyznawane na podstawie regulaminów zakładowych, ustalanych przez dyrektorów przedsiębiorstw, po zasięgnięciu opinii rady robotniczej. Regulaminy powinny określać w szczególności wykaz stanowisk, które mogą być objęte nagradzaniem z funduszu nagród, zasady i tryb nagradzania oraz terminy wypłat nagród.

6. Nagrody dla dyrektora przedsiębiorstwa powinny być przyznawane przez jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem.

## 178

## ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 30 maja 1967 r.

## w sprawie trybu opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymagań sanitarno-higienicznych.

Na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91), art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) oraz w związku z § 32 pkt 10 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 45, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala zasady i uproszczony tryb opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz w zakresie sanitarno-higienicznym.

2. Zarządzenie dotyczy dokumentacji opracowywanej przez państwowe jednostki projektowania oraz przez jednostki projektowania centralnych związków spółdzielni.

3. Zarządzenia nie stosuje się do opiniowania lokalizacji szczegółowej inwestycji oraz zagadnień gospodarki wodno-ściekowej obiektów projektowanych na terenach nie uzbrojonych.

§ 2. Dokumentacja inwestycji w zakresie omówionym w § 1 ust. 1 i 2 opiniowana jest w toku jej sporządzania w jednostkach projektowania przez zatrudnionych w tych jednostkach:

- 1) rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, upoważnionych do wykonywania tych czynności przez Głównego Inspektora Pracy Centralnej Rady Związków Zawodowych,
- 2) rzeczoznawców do spraw sanitarno-higienicznych, upoważnionych do wykonywania tych czynności przez Głównego Inspektora Sanitarnego.

§ 3. 1. Upoważnienie do opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy mogą uzyskać osoby, które posiadają:

- 1) ukończone wyższe studia techniczne oraz co najmniej 5-letnią praktykę zawodową,
- 2) znajomość — w niezbędnym zakresie — przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, stwierdzoną przez złożenie egzaminu kwalifikacyjnego; tryb egzaminu ustala Główny Inspektor Pracy Centralnej Rady Związków Zawodowych.

2. Upoważnienie do opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie spraw sanitarno-higienicznych mogą uzyskać osoby, które posiadają:

- 1) ukończone wyższe studia w zakresie inżynierii sanitarnej oraz w zakresie inżynierii innych specjalności ze znajomością zagadnień inżynierii sanitarnej,

2) co najmniej 5-letnią praktykę zawodową,

3) znajomość — w niezbędnym zakresie — przepisów sanitarno-higienicznych, stwierdzoną przez złożenie egzaminu przed komisją kwalifikacyjną, której tryb działania i zasady pracy ustali Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 4. 1. Właściwi inspektorzy pracy (w stosunku do rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy) oraz właściwe organy państwowej inspekcji sanitarnej (w stosunku do rzeczoznawców do spraw sanitarno-higienicznych) sprawują nadzór i kontrolę nad pracami rzeczoznawców, a w szczególności przeprowadzają okresową ocenę prawidłowości wydanych opinii rzeczoznawców, jak również prawidłowość przyjętych w projektach rozwiązań.

2. Wymienione w ust. 1 organy obowiązane są zapewnić udzielanie rzeczoznawcom konsultacji i wyjaśnień w sprawach skomplikowanych wymagających takich konsultacji.

3. Tryb opiniowania dokumentacji inwestycji z punktu widzenia wymagań sanitarno-epidemiologicznych ustala Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może określić wypadki, w których poszczególne rozwiązania w fazie sporządzania projektu powinny być konsultowane z właściwymi organami państwowej inspekcji sanitarnej.

5. Inspektor pracy może zmienić opinię rzeczoznawcy, jeżeli rozwiązanie projektowe zaaprobowane przez rzeczoznawcę stanowiłoby zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego. W razie różnicy stanowisk między inspektorem pracy a jednostką projektowania decyzję wydaje organ nadrzędny inwestora po porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

§ 5. 1. Za prawidłowość rozwiązań projektowych, opiniowanych przez rzeczoznawców, odpowiadają rzeczoznawcy wobec organów, które wydały im upoważnienie do pełnienia funkcji rzeczoznawcy, niezależnie od odpowiedzialności służbowej.

2. Rzeczoznawcy, który przy wykonywaniu swych obowiązków dopuścił się naruszenia przepisów lub ogólnie obowiązujących zasad z zakresu tych obowiązków, może być cofnięte upoważnienie do opiniowania dokumentacji. Decyzję w tym zakresie podejmuje organ, który wydał upoważnienie.